

การศึกษาค้างนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อต้องการที่จะแสดงให้ถึง วิธีการสร้าง และนำเอาความรู้ มาใช้ในการสร้างวาทกรรมต่างๆ ขึ้นมา เพื่อใช้ในการกำหนด และบริหารนโยบายสาธารณะให้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับดำเนินการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย โดยได้นำเอากรณีการทุจริตในการจัดซื้อยา และเวชภัณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ.2541 มาใช้เป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้เพราะ กรณีดังกล่าวสามารถแสดงให้ถึงถึงนัยสำคัญของการใช้ความรู้เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการขับเคลื่อนกระบวนการคอร์รัปชันอย่างชัดเจน รวมทั้งมีจำนวนเงินงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตครั้งนี้สูงถึง 1,400 ล้านบาท โดยต้องการจะพิสูจน์ว่ากรณีศึกษาดังกล่าว เป็นการคอร์รัปชันเชิงนโยบายตามนิยามความหมายที่การศึกษาค้างนี้ได้กำหนดเอาไว้ว่า เป็นการใช้ความรู้ทางวิชาการ หรือความรู้เฉพาะวิชาชีพในการสร้างวาทกรรมทางนโยบายขึ้นมา เพื่อใช้ในการสร้างนโยบายสาธารณะขึ้นมาใหม่ทั้งหมด หรือเปลี่ยนแปลงนโยบายใดนโยบายหนึ่ง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเปิดโอกาส หรือช่องทางต่างๆ ในการอำนวยความสะดวก หรือเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ธุรกิจของครอบครัว หรือของพรรคพวกได้อย่างมีความชอบธรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สามารถทำให้การคอร์รัปชันนั้น เป็นการกระทำที่ดูเสมือนว่า ไม่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด หรือไม่ อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า ถึงแม้กรณีศึกษาดังกล่าวจะเป็นการคอร์รัปชันก็ตาม แต่ก็ยังเป็นการคอร์รัปชันในรูปแบบเดิม ไม่เข้าหลักเกณฑ์เป็นการคอร์รัปชันเชิงนโยบายตามที่การศึกษาค้างนี้กำหนด กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทางด้านวาทกรรมทางนโยบายแล้ว พบว่าไม่ได้มีการสร้างวาทกรรมทางนโยบายในทุกขั้นตอนการดำเนินงานสำคัญ โดยมีการสร้างวาทกรรมทางนโยบายในขั้นตอนการสร้างปัญหา และขั้นตอนการสร้างเหตุผลสมผลให้กับแนวทางแก้ไขปัญหานั้น แต่ไม่ได้มีการสร้างวาทกรรมทางนโยบายในอีกขั้นตอนหนึ่ง นั่นคือในขั้นตอนการสร้างวิธีการดำเนินงานทางนโยบาย และเมื่อพิจารณาในส่วนหลักเกณฑ์ด้านการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย พบว่า เป็นการดำเนินงานที่เข้าหลักเกณฑ์ทางด้านตัวบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ทางด้านกระบวนการ ได้แก่ ไม่ได้เป็นกระบวนการที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งหมด หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงนโยบาย เพื่อใช้เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งเท่านั้น และไม่เข้าหลักเกณฑ์ทางด้านวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ ไม่ได้เป็นวิธีการที่ไม่ต้องหลีกเลี่ยง หรือใช้ช่องว่างของกฎหมายเป็นเครื่องมือ แต่อย่างใด

The objective of this study is to present how knowledge can be used for constructing discourses in order to formulate and manipulate public policy which is the instrument for policy corruption. The case study which will be used is the corruption in medicine and medical supply procurement of Ministry of Public Health, 1998. Reasons to select this case study are, firstly, it can be presented to the significance of manipulating knowledge for making the corruption and secondly, the amount of budget connected this case was 1,400 million bath. This study would like to prove whether the case is the policy corruption as definition which is the using professional or academic knowledge in order to construct policy discourse for defining the whole new public policy or altering the existed one for the propose of making comfortably opportunities or ways for legitimate seeking private interest such as businesses of families or followers at last. In other words, this process can make the corruption look like legal action, or not?

From studying, although the case study would be corruption, it is the ordinary one, not to be the policy corruption as the definition. That is, as policy discourse criteria, there is not the discourses construction in every important step. This study found that there are only 2 policy discourses construction in the step of problem development and making reason. There is not found in the step of making legitimacy. As policy corruption criteria, there was only one criteria matched that is the criteria of person. There are not matched with the other ones. The first is the criteria of process; it is not the whole new or altered policy for the specific corruption. The second is the criteria of operation; it is not the corruption which has to avoid the law or using the gaps of law as instruments.